

orkest | de ereprijs

jaarverslag 2014

2014 - *de ereprijs* is eigenzinnig en laat zich moeilijk vergelijken met andere hedendaagse muziekensembles voor wat betreft samenstelling, repertoire, presentatie en commitment. Het orkest is monopolist in de regio en zou die positie beter kunnen uitbuiten als de Oostelijke/Gelderse podia dit ook als hun opdracht zouden zien.

Dat we ons focussen op zowel educatie als uitvoeringen en daarnaast multidisciplinaire projecten omarmt, wordt als een sterk en een zwak punt gezien. We spelen daarmee wel voorbeeldig in op de opdracht voor verbreding van draagvlak en de huidige politieke speerpunten van het kunstbeleid. De versnippering van het profiel als gevolg, door allerlei vormen van samenwerking, wordt gezien als iets dat niet eenvoudig te communiceren is. Het creëren van cross-overs in publieksbereik bij de diverse projecten wordt als belangrijk ervaren. De presentatie van haar programma's, in wezen moeilijke noten, op een publieksvriendelijke laagdrempelige wijze, wordt gewaardeerd en geprezen.

Veel nieuw werk, veel optredens ondanks de desastreuze korting van meer dan 60 procent van het budget sinds 2013. Dit kan alleen omdat de leden zo overtuigd zijn van het belang van actuele kunst, van nieuwe noten ook in deze tijd van hyper-individualisering, verlies van utopische vergezichten en de aanbidding van het ideaal van het ondernemerschap, het 'nuttigheids' principe. Dat ze derhalve (voorlopig) genoeg nemen met een onkosten vergoeding.

Ondertussen floreren onze samenwerkingsverbanden met:

ArtEZ dansacademie Arnhem / HGO Arnhem/HETsym Enschede/NJO Apeldoorn/Masterclass Apeldoorn/Kunst en Cultuur Gelderland/ VO scholen Gelderland, Utrecht, Overijssel, Nord-Rhein Westfalen/Markant (kunsteducatie Apeldoorn)/KC Den Haag/Codarts Rotterdam/Compositie opleiding ArtEZ Zwolle en Arnhem/Muziekdocent ArtEZ Zwolle

.... als nooit tevoren. Waarschijnlijk een van de meest kenmerkende eigenschappen van Veronica (Latijn voor ereprijs), dat zich niets aantrekt van de beperking van cultuurtuinen en bermbeheer; ongeremd en met een ongekeerde pluriformiteit.

Veel componisten schreven voor *de ereprijs* in het voortdurende avontuur van de 'natte noten'. Altijd voor de specifieke samenstelling en soms met solisten. Samen met dichters, tekstschrijvers, cineasten en choreografen vormen ze een Living Lab, waarin 'high and low', 'groen en rijp' een podium wordt geboden.

In 2014 – november om precies te zijn - vierde *de ereprijs* haar 35 jarig bestaan met een programma onder die titel. Werken van ereprijs-iconen en 2 nieuwe: Lucas

Wiegerink en Martijn Padding. Dat was wel eens meer, maar vergeet niet de 16 ycm werken, de meer dan 120 middelbare school composities en de 16 ArtEZ componisten, naast het Titties and Beer programma rond Frank Zappa.

Geen ‘platgebaande’ wegen, geen voor de hand liggende formules, steeds weer de randen van wat kan, wat we maar enigszins kunnen behappen met onze beperkte middelen en tomeloze inzet, omdat het er over gaat: de toonkunst.

Stadhuishal Apeldoorn - 22 februari - openingsconcert Young Composers Meeting – RKST21 in samenwerking met HGO olv Ed Spanjaard en *de ereprijs* sec met het opdrachtwerk van de 20ste editie van de YCM van de hand van Morgan Kraus (USA), die vanzelfsprekend ook aanwezig was. Geen apart Nieuwjaarsconcert meer, want die middelen ontbreken. Apeldoorn steunt, blijft steunen, ook nu weer met een extra bijdrage in het kader van ons 35 jarig jubileum, maar heeft in 2012 wel twee derde gekort.

PROGRAMMA 2014 - 23 februari tot en met 1 maart

Voor de 20ste keer komen componisten uit de hele wereld naar Apeldoorn voor de Young Composers Meeting, die wordt geopend met een concert door het Orkest van de 21st Eeuw o.l.v Ed Spanjaard op 23 februari aanstaande en die duurt tot en met zaterdag 1 maart. De week wordt afgesloten met een slotconcert door *de ereprijs* met als gasten de zangers: Pauline Doolaard, Christine Schönbach, Jikke van der Velden, Enikö Gosi, Maarten Stevens en Jorne van Bergeijk o.l.v Rob Vermeulen.

‘Na een enerverende en zeer intensieve selectie uit bijna 100 aanmeldingen voor de YCM 2013 maakte voorzitter Louis Andriessen de namen bekend. In de week van 23 tot en met 28 februari gaan ze aan het werk onder begeleiding van de belangrijkste componisten van Nederland. De jury selecteerde deze keer 9 mannen en 7 vrouwen tussen de 21 en 28 jaar die de kans krijgen om onder begeleiding van Louis Andriessen, Martijn Padding, Richard Ayres, Ed Bennett en Anna Meredith aan hun compositie te werken’

Tijdens openbare repetities in podium Gigant met orkest de ereprijs en 6 zangers kunnen ze direct hun werk horen en bijschaven. De zangers van het Koninklijk Conservatorium Den Haag worden begeleid door hoofdvakdocent Gerda van Zelm. Vanaf het openingsconcert op zondag 23 februari tot en met het slotconcert op zaterdag 1 maart bruist het in Apeldoorn van de muzikale ideeën. Alle repetities en lezingen zijn openbaar en gratis toegankelijk. Tijdens het slotconcert op 1 maart worden alle composities uitgevoerd en maakt juryvoorzitter Louis Andriessen de ontvangers van de compositieopdrachten bekend.

De geselecteerde componisten zijn: Shuying Li (China) Andrew Crossley (Mexico) Ethan Braun (USA) Emily Koh (Singapore) Frédéric Le Bel (Canada) Luke Lewis (Welsh) Andrew Batt-Rawden (Australia) Sebastian Androne (Rumania) Kristis Auznieks (Latvia) Georgi Sztojanov (Hungary) Holly Harrison (Australia) Darragh Kearns-Hayes (Ireland) Darvishi Aftab (Iran) Sonja Mutic (Serbia) Anna Murray (Ireland) Alexander Leon (Equador).

Het publiek kan ze live ontmoeten gedurende de hele week in de concertzaal, foyer of bar van podium Gigant.

RKST21 - orkest | van | de | 21st | eeuw

Het openingsconcert van de Young Composers Meeting 2014 vindt wederom in de Stadhuisshal van Apeldoorn plaats. Deze keer met een uitvoering door Het Orkest van de 21st Eeuw, een initiatief van de ereprijs om te komen tot een nieuwe invulling van het hedendaagse orkest, een ensemble binnen een orkest of een orkest+. Het concert begint om 16.00 uur en de ereprijs en Het Gelders Orkest werken samen in deze unieke vorm. Het is een mooie samenwerking, die al tweemaal gestalte kreeg in de opening van de YCM en de Gaudeamus Muziekweek 2013. Alle 16 'young composers' zullen er bij zijn en ondergedompeld worden in de 'Apeldoornsche' warme actuele muziekdeken.

Uit een samenwerking met Ensemble Nouvelles (Mons, België) en Ensemble Télémaque (Marseille, Frankrijk) en een eerdere ervaring met 'Boxing Pushkin' ontstond het concept voor het Orkest van de 21st Eeuw. Een nieuwe vorm tussen symfonie orkest en ensemble dat zich richt op het uitvoeren van de composities van nu en de toekomst. Enerzijds

betekent dat los komen van het historische orkest 'format' en anderzijds het zoeken naar een (nieuwe) of aanvullende vorm om te kunnen anticiperen op de huidige en toekomstige tijdgeest waarbinnen zich de hedendaagse muziek verder kan en gaat ontwikkelen zonder de historische waarde en betekenis uit het oog te verliezen. Daarom een flexibele vorm (orkest) en nieuwe uitvoeringsmethodes (samenhangende composities, -presentatie en locaties). Een instrument met vele mogelijkheden en gedaantes in handen van componisten, dirigenten en muzikanten, dat een integrale presentatie voor alle zintuigen mogelijk maakt.

Naast bestaande en bekende (klassiek) instrumenten zullen elektrische instrumenten een grotere rol gaan innemen zoals de elektrische (bas)gitaar, slagwerk, draaitafels en sound environments en zullen stem maar ook bijvoorbeeld dj's aan het instrumentarium worden toegevoegd. Het Orkest van de 21ste Eeuw biedt hierdoor een nieuwe zintuiglijke ervaring.

Uitgevoerd worden werken van:

- Louis Andriessen – Monument for Graettinger
- Igor Stravinsky – Scherzo á la Russe – in de jazz orkest versie (Woody Herman)
- Robin de Raaff – Der Einsame im Herbst

Door *de ereprijs*:

Morgan Krauss – i could be an animal a ghost or a dead body
Anna Meredith – In Bloom

YOUNG COMPOSERS MEETING

WEEKPROGRAMMA:

zondag 23 februari - introductie deelnemers aanvang 20.00 uur concertzaal podium Gigant

LEZINGEN:

Maandag 24 tot en met donderdag 27 februari: Aanvang 20.15 uur in de concertzaal van Gigant

Maandag 24 februari: Louis Andriessen

Dinsdag 25 februari: Anna Meredith en Richard Ayres

Woensdag 26 februari: Ed Bennett en Martijn Padding

Donderdag 27 februari: Gerda van Zelm en zangers

OPENBARE REPETITIES van 10.00-13.00 uur en 14.00 – 17.00 op maandag tot en met donderdag olv Rob Vermeulen in de concertzaal van podium Gigant. Van maandag tot en met donderdag kun je openbare repetities bijwonen. 16 jonge componisten werken samen met de seniorcomponisten én *orkest de ereprijs* o.l.v. Rob Vermeulen aan hun compositie. Elke compositie wordt minutieus tegen het licht gehouden: wat was het uitgangspunt, waar liggen de accenten, welke keuzes maak je. Waar de repetities zijn, zie je op het publicatiebord in de foyer van Gigant. Toegang gratis

Zang coach: Gerda van Zelm

Senior componisten: Louis Andriessen, Martijn Padding, Richard Ayres, Ed Bennett en Anna Meredith.

SLOTCONCERT de ereprijs o.l.v. Rob Vermeulen ZATERDAG 1 MAART - aanvang 20.00 uur

Uitgevoerd worden alle werken van de 16 geselecteerde componisten; dan weer ontroerend, dan weer verschrikkelijk, telkens een complete verrassing, never a dull moment. Op deze avond ontmoet je de componisten van de toekomst op zijn best. De presentatie van dit concert is in handen van Wim Boerman. Er is een pauze en na afloop buigen de seniorcomponisten zich over de uitgevoerde werken en verstrekken een compositieopdracht voor *orkest de ereprijs*, een opdracht voor solist of duo door de Internationale Masterclass Apeldoorn (ISMA) en een opdracht voor een traditioneel kamerorkest door het Nationaal Jeugdorkest (NJO). Het slotconcert is voor iedereen met een muzikaal hart en een nieuwsgierige geest! Toegang € 7,50 leden € 6,-

orkest de ereprijs - Marije v/d Berg, Jacqueline van Brink, fluit; Hans Witteman, klarinet; Sabine Laar, Ans van Dijk saxofoon; Dineke Griek, tuba; Peter de Hoop, Wilbert Zwier, trombone; Sjoerd Pauw, trompet; Jeroen van Dijk, hoorn; Aljosja Buijs, piano; Paul Vos, elektrische gitaar; Herman Lamers, basgitaar; André Groen, slagwerk; Wim Boerman, artistiek directeur

Zangers (Koninklijk Conservatorium Den Haag) o.l.v. Gerda van Zelm - Pauline Doolaard/Christine Schönbach/Jikke van der Velden/Enikö Gosi/Maarten Stevens/Jorne van Bergeijk.

Het Gelders Orkest - 1e viool Jelena Ristic Melanie Jansen 2e viool Cindy Albracht Arthur Jan Ornée altviool Bart Peters Eileen Mc Ewan Peter van Praagh cello René Berman Liliana Rupp-Bromboszcz Mariella Kraaijenbrink e/v Duindam contrabas Hans Blok fluit Peter Verduyn Lunel hobo Jeroen Soors klarinet Arno Stoffelsma hoorn Syta Ijpma trompet Jacq Sanders trombone Jilt Jansma tuba Arjan Stroop slagwerk Peter Wolterinck Jan Roel Hamersma toetsen R Celia Garcia-Garcia

Ed Spanjaard dirigeert het opening concert en Rob Vermeulen het slotconcert.

De Young Composers Meeting 2014 kan alleen gerealiseerd worden dankzij de steun van vrienden, van een anonieme particulier, van Byzantium, van Het Nationaal Jeugd Orkest en de Internationale Masterclass Apeldoorn. Verder danken wij Podium Gigant, Fleur Noordam en Het Gelders Orkest voor hun steun, inzet en deelname.

AARDLEK – 6 april – Jonathan Powell met Iberia van Albeniz

23/24 mei Ostade Amsterdam -Titties and Beer 1

Een muzikale ode aan rockmuzikant en componist Frank Zappa. *Ostade Muziek* presenteert de ereprijs en *Franki Zappi: "Titties and Beer"*.

"Niet de Varese klanken of de Boulez uitstapjes maar rocking en steaming: Zappa, Stravinsky, Ives, Meijering, Andriessen en Cutler strijden om de voorrang. Met de Achterhoekse opperstalmeester Michiel Geurtzen moet dat wel gierend uit de bocht gaan: mamma why does it hurt when i pee!"

Met een band met tien blazers én ritmesectie wordt er gezongen en gerockt. Zowel klassiek gecomponeerde muziek als populaire muziek passeert de revue. Mezzosopraan Merlijn Rumia zingt liedjes van slagwerker en componist Chiel Meijering, die het rockidioom incorporeerde in klassiek schrijven. Van Louis Andriessen is *Y Después* te horen, een tekst van Federico García Lorca over achterblijvende leegte. En met werk van de Amerikaanse componist David Dramm en door de Achterhoekse Michiel Geurtzen gezongen liedjes van Zappa. Een op het eerste gezicht eclecticische avond die muzikaal gezien alle kanten opschiet, maar waar een diepere laag niet ontbreekt.

28 mei -Blancanieves – stomme film met muziek en origineel werk door 16 Artez studenten – Concertzaal ArtEZ Arnhem.

Musis Sacrum – 6 Juni RKST21 - olv Christian Karlson

Hierbij nodigen wij u van harte uit voor het optreden van het Orkest van de 21ste Eeuw op vrijdagavond 6 jun in de grote zaal van Musis Sacrum – aanvang 21.00 uur.

Een vreemd orkest, niet op het podium, maar anders, wel lekker... ereprijs en HGO samen! Strijkers, zangers, accordeon, piano en elektrische piano, saxofonen en elektrische gitaren en slagwerk, tja wat moet je daar van denken? Daarbij een jonge dirigent: Christian Karlson, als dat allemaal maar goed gaat en met een programma van bijna uitsluitend levende componisten.

reseveren 026-4437343

www.mssa.nl
MUSIS Arnhem
vrijdag 6 juni
21.00 uur

De nestor van de Nederlandse hedendaagse componisten Louis Andriessen wordt vertegenwoordigd met een werk dat een hommage brengt aan een van de meest spraakmakende arrangeurs van de Stan Kenton Big Band uit de Jaren 50: Graettinger. Geen jazz, geen big band, maar wel reminiscenties, herinneringen aan die era en majestueuze klank van een dergelijk ensemble en natuurlijk her en der toch een improvisatie van bijvoorbeeld Michiel van Dijk (Ebony Band, Klang, etc) Daarbij die Louis is jarig, jawel vrijdag 6 juni bereikt hij de eerbiedwaardige leeftijd van 75 jaar.

Louis Andriessen - Monument for Graettinger

Monument for Graettinger gaat natuurlijk over Robert Frederick Graettinger (* 31 oktober 1923 Ontario - † 12 maart 1957 in Los Angeles). Hij begon als altsaxofonist en arrangeur in dansorkesten, maar concentreerde zich al snel op het componeren. Tussen 1947 en 1953 na een aanvankelijke afwijzing leverde hij een belangrijke bijdrage aan de ontwikkeling van Stan Kenton's big band en ondertussen studeerde hij compositie bij Russel Garcia. Recentelijk heeft de Ebony Band en de David Kweksilber Band zijn werk City of Glass aan de vergetelheid ontrukkt.

Robin de Raaff - Der Einsame im Herbst...

Robin de Raaff vervult het komende seizoen de rol van composer in residence bij het Gelders Orkest, die onder andere zijn eerste Symfonie zal

gaan uitvoeren. 'Der Einsame im Herbst' voor groot ensemble werd geschreven in opdracht van het Gergiev Festival in Rotterdam. Het thema was toen Tragische Liefde en daarbij was de componist Arnold Schönberg de spil. Ook de spil in dit werk van de Raaff, omdat Schönberg al in de nadagen van zijn carrière zijn 2 grootste leerlingen en (op)volgers – Alban Berg en Anton Webern - had verloren en zo 'eenzaam' achter bleef.

De titel van dit werk is ontleend aan het tweede deel van Das Lied der Erde van Gustav Mahler. Daarnaast is het werk gebaseerd op de initialen van deze 3 componisten die ook het thema vormden voor het beroemde Kammerkonzert van Alban Berg. Het eerste deel baseert zich verder op een motief van Schönberg en benadrukt vooral de diepe en donkere kant van het ensemble. Het tweede deel sluit naadloos aan wordt vooral bepaald door een samenklank op de initialen van Berg, terwijl deel drie veel dunner en meer vanuit het heldere hoge register de open en doorzichtige muziektaal van Anton Webern gedenkt. Vanuit een donker en dik klankbeeld lost dit driedelige werk op in lucht, als een metafoor voor leven en dood.

Igor Stravinsky - Scherzo a la Russe

Een van de grote inspiratie bronnen voor vele hedendaagse componisten is Igor Stravinsky, het icoon uit de vorige eeuw en de componist die al mooie huwelijken sloot tussen de zogenaamde lichte en ernstige muziek. In dit Scherzo vinden we een motief gebaseerd op Russische volksmuziek in een setting voor een jazz orkest uit de jaren dertig van Woody Herman, waarbij we er ook aan moeten denken dat hij, net geëmigreerd uit Europa toch ergens zijn geld mee moest verdienen. Geen overheidssubsidies of iets van die soort, hoewel er natuurlijke uiteindelijk welvarende Amerikaanse vrouwen met behoorlijke opdrachten de muziekgeschiedenis eeuwig verrijkt hebben.

Voor Christian Karlsen (Stockholm, 1985) was het nooit een keuze om te gaan dirigeren. 'Het was er gewoon altijd.' 'Toen ik 13 was kreeg ik de kans om bij de beste leraar ter wereld aan de slag te gaan.' Christian Karlsen dirigeert symfonische muziek, opera en modern-klassieke muziek. Dit seizoen dirigeert hij orkesten en ensembles in de Verenigde Koninkrijk, Duitsland, België, Oostenrijk, Zweden en Nederland.

Voor zijn conservatoriumopleiding kwam hij 6 jaar geleden naar Den Haag. 'Ik wilde al langer naar Nederland vanwege de muzikale maar vooral omdat hier in de moderne muziek heel veel gebeurt. Ik ben altijd zeer geïnspireerd geweest door het werk van Reinbert de Leeuw en het Schönberg Ensemble. Niet zoveel mensen weten dit maar het Schönberg Ensemble begon in Den Haag. Een andere belangrijke reden om naar Nederland te komen was dat ik hier bij de interessantste leraren kon studeren, zoals bij Jac van Steen, die ik had zien dirigeren in Londen.'

Christian Karlsen dirigeert nu zelf het New European Ensemble, dat zich op moderne muziek richt. 'Ik hoop met onze concerten meer naar buiten te treden en een publiek te bereiken dat normaal niet naar een concertzaal komt. Ook hoop ik dat het ensemble wat meer zijn eigen plaats in de stad verovert.'

RKST21 - Het Orkest van de 21st Eeuw, een initiatief van de ereprijs om te komen tot een nieuwe invulling van het hedendaagse orkest, een ensemble binnen een orkest of een orkest+. Het concert begint om 16.00 uur en de ereprijs en Het Gelders Orkest werken samen in deze unieke vorm. Het is een mooie samenwerking, die al enkele malen gestalte kreeg tijdens de openingen van de YCM en de Gaudeamus Muziekweek.

Uit een samenwerking met Ensemble Nouvelles (Mons, België) en Ensemble

Télémaque (Marseille, Frankrijk) en met 'Boxing Pushkin' ontstond het concept voor het Orkest van de 21st Eeuw. Een nieuwe vorm tussen symfonie orkest en ensemble dat zich richt op het uitvoeren van de composities van nu en de toekomst. Enerzijds betekent dat los komen van het historische orkest 'format' en anderzijds het zoeken naar een (nieuwe) of aanvullende vorm om te kunnen anticiperen op de huidige en toekomstige tijdgeest waarbinnen zich de hedendaagse muziek verder kan en gaat ontwikkelen zonder de historische waarde en betekenis uit het oog te verliezen. Daarom een flexibele vorm (orkest) en nieuwe uitvoeringsmethodes (samenhangende composities, -presentatie en locaties). Een instrument met vele mogelijkheden en gedaantes in handen van componisten, dirigenten en muzikanten, dat een integrale presentatie voor alle zintuigen mogelijk maakt.

Naast bestaande en bekende (klassiek) instrumenten zullen elektrische instrumenten een grotere rol gaan innemen zoals de elektrische (bas)gitaar, slagwerk, draaitafels en sound environments en zullen stem maar ook bijvoorbeeld dj's aan het instrumentarium worden toegevoegd. Het Orkest van de 21ste Eeuw biedt hierdoor een nieuwe zintuiglijke ervaring.

AMZAF Festival – 21 juni – *ereprijs goes rezgui* – middelbare scholieren met de ereprijs in een rock programma met een choreografie van Noura Rezgui en haar Company van mannelijke dansers.

Arnhem – 31 augustus – Muis Sacrum - 'Titties and Beer 2

AARDLEK in december: ereprijs 5endertig

20 juni - off sacre/boogie nights - IT's Festival Amsterdam Vondelpark

5 juli Arnhem – openlucht museum - off -sacre/boogie nights

5 juli –Arnhem markt – 2 voorstellingen - off sacre/boogie nights

6 juli – off sacre/boogie nights – Apeldoorn museum passage – 2 voorstellingen

Joe Cutler - BOOGIE NIGHTS *de ereprijs* met toy-piano en dansorgel de Busy Drone uit het Orgelpark en nu met het grootste Mortier draaiorgel de Kaaspoorter van Ruud Brienen uit Alkmaar. Dansers van ArteZ - dansacademie uit Arnhem in een choreografie van Joost Vrouwenraets.

de ereprijs: onkruid in de bermen of langs de waterkant: je weet maar nooit waar je het tegenkomt: onuitroeibaar. Tja, waar dan, dat weet je eigenlijk maar nooit en wanneer, nou in ieder geval hopelijk daar waar u ook bent. In de schouwburg Apeldoorn (Museum Passage) en in Arnhem (Openlucht Museum en op de markt voor Dudok)

Het Voorjaar, Spring, Frühjahr, Printemps. Rite, Ritueel - onbezonnen en van levensdrift vervuld dartelen dansers en muzikanten uw territorium binnen.

Rite in a ast Machine: OFF-SACRE.

Op 29 mei, een eeuw geleden, aanleiding tot vechtpartijen en oproer tijdens de eerste uitvoering in Parijs. Inmiddels een repertoire werk bij de meeste symfonie orkesten en ook dansgezelschappen trekken zich niets aan van de ultieme Nijinski en Bausch creaties. Nu weer oorspronkelijke geploeter, dicht bij de aarde in deze heidense zetting. De openbare ruimte, public space, uw positie, uw kleine vierkante meter, wordt bedreigd door dansers en muzikanten. Geen ontsnapping mogelijk, aardse rituelen met trommels en trompetten en massaal gestamp alsof de muren opnieuw naar beneden moeten.

Dansers van ArteEZ en de ereprijs in een kluwen van onontwarbare draden als het bloedvatenstelsel van de geprepareerde bruid nadat ze aan de goden is geofferd. Waar, ja dat weten we niet, het zal u overkomen op het minst onbedachte moment. Het mobieltje gaat, de twitteraars kijken in verbazing om zich heen en denken in een vooroorlogse wereld van een primitieve stam de weg kwijt te zijn.

be prepared - de werkelijkheid achter de SACRE gaat u inhalen. Igor en Itamar Serussi, ArteEZ en ereprijs, ogen en oren zullen te kort schieten.

de kaaspoorter - r.brienen - Alkmaar

Joe Cutler componeerde in 2012 Boogie Nights in opdracht van het Orgelpark in Amsterdam voor orkest de ereprijs, geïnspireerd door de gelijknamige bioscoop film uit VS 1997 - geregisseerd door [Paul Thomas Anderson](#) met Mark Wahlberg, Julianne Moore en Burt Reynolds - Jaren '70. De naïeve en ongeschoolde Eddie Adams wordt ontdekt door pornoregisseur Jack Horner. Jack en zijn vriendin Amber nemen Eddie onder hun hoede. Onder hun creatieve leiding ontwikkelt Eddie zich binnen de kortste keren tot (letterlijk) de grootste in zijn vakgebied. Eddie wordt pornstar Dirk Diggler en geniet met

volle teugen van zijn verworven faam. Maar dan leert hij ook de schaduwkant van het succes kennen.

De soundtrack leverde her en der materiaal voor Joe Cutler, maar vooral ook de connotatie met 'hoge' en 'lage' kunst, die zowel voor de rol van het draaiorgel in de muziek cultuur als voor de porno film voor de cinematografie geldt. Onmiskenbaar het geluid van de grachten, winkels en de markt naast het getingel van de toy-piano die met officiële klassieke noten en excellente virtuositeit de confrontatie met het dansorgel geweld aangaat. Prelude, Intermissie en Postlude omvatten twee majestueuze delen voor ensemble en draaiorgel. *De Busy Drone (in 1924 gebouwd als dansorgel voor een Belgisch café) van het Orgelpark is een van de merkwaardigste ter wereld: er is al eerder speciaal muziek voor gecomponeerd door onder andere Louis Andriessen, Han Bennink en Willem Breuker.*

Nu met zijn evenknie, buiten, zelfs iets groter: De Kaaspoorter van Ruud Brienens.

AARDLEK – 30 Augustus – Titties and Beer 2

Net als Zappa bevindt de ereprijs zich op de breuklijn tussen klassiek gecomponeerde muziek en populaire muziek. Met de *ereprijs en Franki Zappa: "Titties and Beer"* doet het Achterhoekse orkest een poging Zappa's speelpraktijk nieuw leven in te blazen.

Gaudeamus Muziekweek – 14 september Tivoli/Vredenburg

AARDLEK – demonstratieconcert 17 september

EDUCATIE - Demonstratieconcert ACEC Apeldoorn, in eigen huis voor de ruim 100 leerlingen: de componisten in spe, openbare repetities en concerten op de deelnemende scholen en het Slotconcert met een selectie uit alle deelnemers door de ereprijs in Gigant te Apeldoorn

Het demonstratieconcert bestond uit een lezing van de componist Yu Oda, die probeerde uit te leggen hoe zij componeert, waar inspiratie, motieven, etc vandaan komen. Daarna een kort concert met toelichting over vormen, instrumentatie, kortom de do'en don'ts van het componeren voor een ensemble. In januari/februari/maart bezocht de ereprijs alle deelnemende scholen, waar de stukken van de leerlingen gerepeteerd werden en de leerlingen (de componisten) uitvoerig de gelegenheid kregen hun voorstelling aan de realiteit te toetsen. Naast de leerlingencomposities speelt de ereprijs werk van het eigen repertoire. Daarbij waren natuurlijk niet alleen de (leerling)componisten aanwezig maar ook hun klasgenoten, docenten, vrienden, familie en verdere belangstellenden in 'muziek'.

Openbare repetities en concerten op de scholen: Marnix Ede, NSG Nijmegen, Ludger College Doetinchem, Liemers College Zevenaar en Johannes Fontanus College Barneveld. Buiten Gelderland namen deel het Noordik College en de Wierden uit Almelo, Arte College Almere, de Gesamtschule Heinrich Böll uit Bochum en de Gymnasia uit Hattingen. Noordik en Wierden uit Almelo nemen deel in een voortgaande samenwerking met het Nederlands Symfonie Orkest uit Enschede .

Studenten muziek en -compositie van ArtEZ bezochten het demonstratieconcert als onderdeel van hun studie waarin het compositieproject een prominente plek heeft gekregen. Ook de Young Composers Meeting maakt daar onderdeel van uit, ze volgen dan de repetities, lezingen en workshops.

IN ÉÉN WEEKEND COMPONIST - In het verleden heeft de ereprijs projecten geïnitieerd met aandacht voor componeren in de centra voor de kunsten. Samen met het KCG is het project Ereprijs Light ontwikkeld - eigen composities op de computer uit prefab materiaal dat dan ter plekke door de ereprijs wordt uitgevoerd;

Dat het nog steeds mogelijk is om ook zonder computer te komen tot geluidskunst, bewijst het project “ in 1 weekend componist ” dat Jeroen van Dijk, orkestlid van de ereprijs en muziekdocent in het middelbaar onderwijs in samenwerking met KCG, Huis voor de Kunsten, De Lindenberg Nijmegen en ereprijs heeft ontwikkeld..

Almere –Who’s Next - ARTE College 10 oktober

Deventer Schouwburg Herfstwind – met fanfare Orpheus Bathmen – 27 oktober

Ostade Amsterdam - 16 november - ereprijs 5endertig

ereprijs 5endertig, still kicking

Charles E. Ives -Country Band March

Luca Macchi - Ad Versum

Chiel Meijering - Plasmids

Lucas Wiegerink - A day in Macondo (première)

Joe Cutler - Bad Machine

Tadeusz Wielecki - Z glebokosci spiewam.../Aus der
Tiefe singe ich...

Hanna Kulenty - Lost & Found (extract)

Martijn Padding - Slow Landscape (with Thunder) bas-
fluit concert

Najaar 79 klommen we met een fles goede cognac in de auto naar Brabant, notarieel familielid, om de oprichtingsakte van vereniging de ereprijs te passeren. Dat ritueel verliep in opperbeste stemming zoals u zich kunt voorstellen. Na diverse samenstellingen en stijlen waren er 15 muzikanten over met een focus op nieuwe muziek, nogal geïnspireerd door de Volharding, Breuker Kollektief en Blazers Ensemble en daaraan gekoppelde componisten. Het streven was er op gericht nieuw werk te presenteren vanzelfsprekend van levende componisten, maar ook her en der ereprijs-versies van iconen uit de muziekliteratuur, omdat we ze bewonderen en als een ijkpunt voor al dat nieuwe werk. We doen dat nog steeds, zoals onlangs met Blood on the Floor van M.A. Turnage en De Staat van Louis Andriessen, overigens in geautoriseerde versies.

ereprijs 5 en dertig - een programma waarin we onmogelijk recht kunnen doen aan allen die van wezenlijk belang zijn geweest voor de ontwikkeling van het ensemble. Het is niet compleet, niet chronologisch, zelfs niet met alleen maar hoogtepunten, maar wel met ijzersterke persoonlijke werken. Je 'kan' er niet om heen, ook met 'natte noten' en ondanks de recessie: still kicking...

Eind 80 begin 90 zette de ereprijs de eerste stappen buiten de grenzen en die gingen, afgezien van enkele incidenten in Duitsland - naar Polen. We ontmoetten Hanna Kulenty, die we interesseerden een nieuw werk voor de ereprijs te schrijven: Perpetuus. En zij maakte ons opmerkzaam op Tadeusz Wielecki, contra bassist en componist: dat resulteerde in Balada voor ensemble. Overigens ook Russische en Nederlandse en Engelse componisten kwamen uit die contacten voort, maar die eerste stap, dat vergeet je niet.

Op dat moment een idioom dat nauwelijks te horen was in Nederland. In de eerste plaats het geluid van de ereprijs, dat, meer dan de Volharding, in staat was de connotatie te bewerkstelligen met diverse stijlen, ook de populaire. Een beetje feed back op een elektrische gitaar en alle rock smaken vliegen je om de oren, terwijl de spectrale harmonieën van bijvoorbeeld Hanna Kulenty een klankbeeld toveren dat direct verwijst naar elektronische muziek, de producten uit de studio. Onderscheidend in klank, onderscheidend in idioom waren aspecten die bepalend waren voor de toenmalige en merendeels ook huidige keuzes die de ereprijs maakt. Waarbij we niet vergeten dat het steeds om talentvolle jonge componisten gaat.

Hanna Kulenty werd geboren in 1961 en schreef voor de ereprijs in 1989; ze was 28. Om meteen kop en kont van dit programma te pakken: Lucas Wiegerink is van 1985: dus ongeveer even oud als zij toen. de ereprijs een medium, een podium, een vervoermiddel voor jonge makers, dat was toen en is nog

steeds onze core business. Bij Wielecki ligt de focus nog meer op een intuïtieve taal, die bepaald wordt door het gebruik van met veel emoties beladen 'muzikale gebaren', die met veel contrasten de basis vormen van zijn werk en geheel op de traditie van Poolse en Baltische componisten voortbordouurt. Denk aan Lutoslavski, Penderecki en Balakauskas. Voor Nederland een nieuwe klank, want er was nog geen Holland Festival met een focus op Oost Europa en dat gold ook voor ons, uitdagend en een absolute toevoeging binnen de ensemble producties.

Een lange tijd, veel werk, vele optredens, bijzondere ereprijs projecten zoals de Young Composers Meeting en contacten met Gaudeamus resulteerden onder andere in de ontmoeting met Joe Cutler en Luca Macchi. Joe als student uit Engeland studeerde met een beurs in Warschau en hoorde de ereprijs tijdens het Warschauer Herfst Festival en meldde zich voor de YCM. Luca ontving een eervolle vermelding in de Gaudeamus Muziekweek (nog altijd up to date en goud waard), de ereprijs presenteerde werk van young composers, je spreekt elkaar en zo komt het.

Joe Cutler combineert die Oost-Europese intuïtieve taal met een meer pulserende, Haagse- Angelsaksische stijl. Na een aantal jaren in Engeland verlegde hij zijn scope naar Polen en studeerde in Warschau. Zijn eerste werk voor ons: Sal's Sax - refererend aan on the road van Jack Kerouac - bewerkstelligde een synthese met rock en jazz, het geluid van de cafe's, de achterbuurten, de ad hoc performances. Daarin sloot hij aan bij de Haagse jongens, ook door relatief veel repetitieve elementen. Luca daarentegen blijft veel meer in de spectrale hoek, maar dan met, wellicht geïnspireerd door Donatoni, veel lichtheid, humor bewerkstelligd door onder andere extended technics, die niet zo zeer modernistisch gekleurd zijn maar een 'affect' realiseren dat weer aansluit bij die muzikale gebaren van Wielecki. Niet voor niets ontving hij een eervolle vermelding in de Gaudeamus week.

Allemaal componisten met een hoogst individuele muziktaal en vooral dat aspect trekt de ereprijs. Met een grote betrokkenheid en passie resulterend in een 'vaste relatie' met vele componisten en met alle aspecten die dat zo met zich meebrengt. En dat geldt bij uitstek ook voor Martijn Padding die al meer dan een decennium de composer in residence is bij de Young Composers Meeting. Ergens in 98, samen met Louis Andriessen, indertijd hoofd van de compositie afdeling van het KC Den Haag en met een eerste werk voor de ereprijs in 2000 - Padding's Millennium Peasant Dance nr 1, waarin hermetische permuterende canons de slagwerker proberen te verhinderen een drie kwarts maat te vinden, uitmondend in een totaal over de kop draaiende Mareachi quotatie en een zieltogende slagwerker als een gek in de weer met twee handbekkens en een kick drum. Meerdere, bijzondere werken van hem waaronder het Harmonium Concerto staan op ons repertoire.

Garbage Sounds, geluiden van de straat, waaronder bakken met kiezelstenen, grote houten lamellen die willekeurig klapperen als open deuren in de wind, fluitjes, grommende slagwerkers, je kunt het zo gek niet bedenken of Martijn Padding weet er een context voor te vinden. Precies wat de ereprijs altijd zoekt en hij blijktbaar ook, gezien de vele bewerkingen van ouder werk speciaal voor de ereprijs.

U begrijpt we hebben iets met elkaar. Al deze werken zijn onmiskenbaar Padding, maar alleszins eenduidig. Telkens krijgt het ensemble een andere belichting, worden er klanken, theatrale en akoestische ruimtelijkheden ontsloten die zowel een verrijking vormen voor de hedendaagse Nederlandse muziekpraktijk als voor het instrument de ereprijs.

Ongeveer even oud als Padding is Chiel Meijering en van een ander soort 'garbage' sounds - indertijd heette dat U-Musik, Unterhaltungs tegenover E van Ernste Musik - namelijk de popcultuur. Uitermate belangrijk in de geschiedenis van de ereprijs was het aandeel van Chiel Meijering. Maar liefst 2 opera's en opvallende 'cantatates' voor ereprijs met Caroline Cartens - Boogloze Boogpees - en met Rick Paul van Mulligen - Der Choral vom Manne Baäl, schreef hij voor het ensemble. Daarnaast een serie van tientallen Walsen om de ereprijs beroemd en rijk te maken en een van die walsen, die nog niet eerder openbaar vertoond werd hoort u in dit programma: Plasמידs.

Lucas is dan het jonkie. Een soort composer in residence in Arnhem - Muis/Schouwburg - en een meer narratief georiënteerde componist in tegenstelling tot de voornoemde, hoewel Cutlers' werk daar ook niet vreemd van is. Opvallend vakmanschap vonden wij bij onze eerste ontmoeting in de Young Composers Meeting, zowel in de behandeling van het vocale element als van het ensemble. Veelbelovend en een mooi contrast in dit programma.

Lucas behaalde zijn bachelor compositie aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag waar hij studeerde bij Martijn Padding, Diderik Wagenaar, Louis Andriessen en Roderik de Man. De masteropleiding compositie volgde hij aan het Conservatorium van Amsterdam bij Richard Ayres en Willem Jeths en aan de Manhattan School of Music in New York. Hij behoort tot de smaakvolle jonge componisten in Nederland. Zijn composities laten een hoge mate van volwassenheid zien. Lucas Wiegerink schrijft beeldende en vaak narratieve muziek dat een breed publiek weet aan te spreken. Het is ook niet voor niets dat hij is opgenomen in Het Collectief van het Kameroperahuis waarbij hij grootschalige werken (opera en muziektheater) kan componeren. Muis Sacrum Arnhem verleent hem voor het komende seizoen de status van *Composer in the Spotlights*. Er zullen meerdere werken van hem uitgevoerd worden door solisten en

ensembles en daar sluiten wij bij aan met de keus voor een nieuw werk voor de totale line up van de ereprijs.

De uitdaging die wij Wiegerink willen geven voor het schrijven van een 12 minuten durend ensemblewerk wordt vooral gekleurd door de connotatie met Zuid Amerika, de magische wereld van dans en muziek zoals dat ook uitermate treffend beschreven is door Garcia Márquez, de inspirator zoal hij zelf nader zal toelichten. De ereprijs leent zicht daar naadloos voor gezien de bijzondere samenstelling - blazers en ritmesectie als we het beschouwen vanuit de 'lichte' muziek, de specialisatie van onze slagwerker in de Cubaanse muziek en de ervaring van de gitaristen in dat meer dansante en soms geïmproviseerde idioom. Prachtige voorbeelden zijn natuurlijk de muziek van Chavez en Revueltas, waarbij ook het narratieve element, zoals verderop door Lucas beschreven, vaak van essentieel belang is.

Wij kennen hem in eerste instantie van de Young Composers Meeting in 2007, waar hij opviel door zijn vakmanschap in het hanteren van stemmen en ensemble. Drie vrouwen en twee mannen, een kwintet in een gewaagd en veeleisend idioom, maar heel erg goed op elkaar afgestemd en daarmee van een opvallende kwaliteit. Deze keus past dan ook in een rijtje componisten die op deze wijze een snaar raakten bij het ensemble en in diverse projecten als zelfstandig componist voor de ereprijs schreven: Kate Moore, Pete Harden, Ed Bennett, Diego Soifer, Christiaan Richter, Trevor Grahl, Seung Ah Oh, Andrzej Kwiecinsky en anderen.

In dit programma onderscheidt Lucas Wiegerink zich met een beeldende, narratieve en poëtische klankwereld ten opzichte van de intuïtieve wereld van de twee Poolse componisten, de meer spectraal gekleurde wereld van Macchi met extended techniques en de urban en trash invloeden bij Padding en Cutler. Binnen dit programma is zijn werk een mooi contrast en een mooie aanvulling en ontwikkeling. Dat is het tevens ook voor het ereprijs repertoire.

Charles Ives, presenteren we met een mars, waarin een wals en stiekem meer dan 10 Amerikaanse liedjes. Ives spelen we al heel lang: klap op de vuurpijl concerten in Amsterdam, Warschauer Herfst, BBC live, maar ook gewoon in Doetinchem, Zelhem en in Dieren. Een soort verpersoonlijking van al het bovenstaande, maar dan aan het begin van de vorige eeuw. Een visionair, een wegbereider die morbide ageerde tegen luisteren als 'met de oren in een leunstoel'.

Dit pakket: werk van jonge makers, bijzondere makers waar een eerste contact mee gelegd wordt in het kader van de ereprijs projecten, het onderscheidende en specifieke geluid, eigenlijk de enorme variatie aan geluid van de ereprijs, de zeer persoonlijke presentaties, op bijzondere plekken in interdisciplinaire kaders, bepalen het beeld van de ereprijs. Bepalen de bijzondere positie die dit ensemble nu 35 jaar inneemt in de Nederlandse, Europese muziekwereld en is de

focus van dit programma. We werken aan de komende 35 jaar, maar vieren nu een feestje met deze bijzondere werken en componisten. Eclectisch pur sang en juist nu sluit dat direct aan bij onze informatie en kunst wereld zonder grenzen, waar de Young Composers Meeting de poort vormt van een wereldwijde muziek migratie, die wij van harte omarmen en proberen 'den volke te tonen'.

MILLENNIUM PEASANT DANCE no. 1

Martijn Padding (1956) studeerde compositie bij Louis Andriessen aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, piano bij Fania Chapiro en muziekwetenschap aan de Universiteit van Utrecht. Paddings composities worden met grote regelmaat in binnen- en buitenland uitgevoerd door elangrijke ensembles, solisten en orkesten.

Zijn composities komen tot stand in nauwe samenwerking met een vaste groep van musici en ensembles. Tegenwoordig is hij docent compositie en coördinator van die afdeling aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Martijn Padding won in 2009 het International Rostrum of Composers met zijn 'First Harmonium concerto' (2008) uitgevoerd door de ereprijs en Dirk Luijmes.

Zijn oeuvre varieert van solo-instrumentale werken tot grote orkestrale composities en muziektheater. Zijn meer recente werken zijn minder gevoelig voor de hoekige bouw en kernachtige harmonische structuur van zijn eerdere stukken, en hoewel de muziek van Padding nog vaak technisch-muzikale aspecten kent worden de theatrale elementen steeds duidelijker.

"Toen ik 17 was had ik piano les van de geweldige pianist Fania Chapiro. Ik moest een deel uit de Mikrokosmos van Bela Bartok studeren waarbij de linkerhand 4 mollen had en de rechter 4 kruizen, of andersom. Ik vergat gewoon die voortekens en studeerde het werk in met verkeerde noten. Ik vond dat het goed klonk en het kostte me heel veel moeite om het werk in de originele, 'correcte' versie opnieuw in te studeren. Later veranderde ik noten in het werk van anderen met opzet - vooral van zeer gewaardeerde collega's uit het verleden. Verbeteren van, rotzooien met de muziek van anderen is goed om te doen, want muziek is vrijheid en vrijheid moet waar mogelijk worden misbruikt".

Daarom streef ik naar een ongeremde wijze van componeren. Absoluut niet economisch! Het leven is geen generale repetitie voor het hiernamaals. Dus gewoon schrijven, systematisch of

*niet, aan de piano en goed op de op de akkoorden letten.
Dubbele streep, volgende werk.*

Kopiëren? Waarom niet. Jezelf herhalen? Ook goed. Onze hersens beschikken over een fantastische eigenschap: de eigenschap van fouten kunnen maken. Want ik kan geen kopie of een herhaling van eigen werk maken, ergens gaat het dan mis. De pen volgt zijn eigen wil, de noten gaan ervan door of nemen onverwachte wendingen. Ik confronteer mezelf met onbedoelde situaties. Hopelijk blijft deze vervreemding bestaan, want dat is het beste dat de muziek kan overkomen.

Echte vernieuwing in de kunsten gebeurt meestal per ongeluk. Het sluipt er ongemerkt in en allen maar later blijkt dat het bepalend was voor het uiteindelijke resultaat. Vergissingen zijn dus niet alleen menselijk, ze blijken ook nog eens wenselijk voor de muziek. Ze zijn absoluut onmisbaar”.

AD VERSUM

Hij studeerde compositie aan het Verdi-conservatorium in Milaan bij Alessandro Solbiati, Sandro Gorli en Giacomo Manzoni. Daarnaast volgde hij masterclasses geleid door Franco Donatoni en Gerard Grisey.

Luca Macchi werd in 1965 geboren in Gorizia (Italië). In 1989 en 1990 studeerde Luca bij Franco Donatoni aan de Academy Chigiana waar hem de SIAE-prijs werd toegekend in het kader van een culturele uitwisseling met het conservatorium van Parijs. Macchi bereikte de finale en/of was winnaar van een groot aantal wedstrijden, o.a. in Triëst in 1991, de 5e en 6e internationale Alfredo Casella competitie in 1991 en 1993, Alea III in Boston in 1992, Gaudeamus Muziekweek 1994 (met twee stukken) en de internationale competitie in Klagenfurt in 1997. Zijn composities (voor opera, orkest en kamermuziek) werden opgevoerd tijdens festivals in Italië, Duitsland, Frankrijk, Finland, Zweden, Oostenrijk, Holland, Engeland, Roemenië, Polen, Rusland, de Verenigde Staten, Japan en Nieuw-Zeeland en uitgezonden via omroepen zoals RAI 1, Radio France, de NPS en de BBC. Luca Macchi geeft les in compositie aan het conservatorium te Sassari. In 2012 richtte hij de vereniging op van compositiedocenten aan Italiaanse conservatoria, samen met Antonio Giacometti. Tevens is hij adjunct-directeur van het muzieklyceum in Varese en geeft hij regelmatig lezingen over klassieke en hedendaagse muziek.

BAD MACHINE

Joe Cutler werd in 1968 geboren in Neasden, Noord-West London. Toen hij 8 jaar was begon hij met viool en piano les en het duurde niet lang of hij begon te componeren. In zijn pubertijd speelde hij keyboard in diverse bandjes. Na de middelbare school ging hij muziek studeren in Huddersfield.

Hij gebruikt vaak buiten muzikale invloeden zoals van de schrijvers Jack Kerouac, Primo Levi, Sylvia Plath en Kazuo Ishigura. Maar ook de schilderijen van Willem de Kooning vormen een inspiratie bron. In *Sal's Sax* vinden we pompende jazz akkoorden en stadse ritmische patronen, terwijl *On the Edge* voor piano solo een in het begin zeer fijnzinnige en klankrijke wereld ontwikkelt met separate tonen die klinken als bellen uit een andere wereld.

De muziek van Joe Cutler is in meer dan 30 landen uitgevoerd op alle continenten: Bang-on-a-Can Music Marathon (New York), Gaudeamus Music Week (Amsterdam), Opera City (Tokyo), Musik Monat (Basle). Hij was regelmatig in Nederland: Orkest de ereprijs, Orkest de Volharding, Netherlands Blazers Ensemble, Harry Sparnaay, Annelie de Man en Tomoko Mukaiyama. Voor de opening van de Olympische spelen schreef hij een werk voor strijkkwartet en tafeltennissers en creëerde werk voor het London Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra, BBC Concert Orchestra, eva. Sinds 200 doceert hij in Birmingham en is daar hoofd van de compositie afdeling.

Volgens het Gramophone Magazine, September 2008 : *"Cutler may not make contemporary music loveable again, but he does make it unignorable and that is what really matters."*

LOST&FOUND (extract)

Hanna Kulenty (Białystok, 18 maart 1961) Sinds 1992 woont en werkt ze zowel in Warschau (Polen) als in Arnhem (Nederland). Na haar studie piano studeerde Kulenty van 1980 tot 1986 compositie bij Włodzimierz Kotoński aan de Frédéric Chopin Muziekacademie in Warschau.

Van 1986 tot 1988 studeerde ze compositie bij Louis Andriessen in Den Haag en nam ze deel aan de Internationale zomercursussen voor hedendaagse muziek in Darmstadt. In 1990 werd ze uitgenodigd als gastcomponist bij Deutsche Akademische Austauschdienst (DAAD) in Berlijn. In 1998 was ze gastcomponist bij drie universiteiten in Los Angeles. In 1999/2000 composer-in-residence bij Het Gelders Orkest.

De muziek van Hanna Kulenty is doortrokken van beelden van organische transformatie en groei. De voor haar composities zo kenmerkende intuïtieve vormgeving van zich ontvouwende klankpatronen, uitgesponnen frasen en uiterst gedetailleerde weefsels zijn het resultaat van Kulenty's oorspronkelijke compositiemethode, die zij zelf omschrijft als de 'bogenpolyfonie'. Kulenty's compositiestijl heeft zich ontwikkeld in de periode na haar verbluffende orkestrale debuut Ad Unum, waarmee zij in 1985 haar studie aan de Chopin Academie voor Muziek in Warschau afsloot. Vanaf dit werk gaat Kulenty's voorkeur uit naar het medium van het symfonieorkest. In de loop van de jaren negentig ontwikkelde de componist een originele versie van het 'postminimalisme', die gekenmerkt wordt door een afname van het aantal en de dichtheid van muzikale lagen ten opzichte van haar vroegere, verzadigde en dramatische stijl van de 'bogenpolyfonie'. Ze noemde deze stijl haar versie van 'Europese trancemuziek'.

Hanna Kulenty heeft muziek geschreven voor solo-instrumenten, kamermuziek groepen, symfonieorkesten, opera, televisiespelen en film. Haar composities zijn wereldwijd uitgevoerd en haar orkestrale stukken zijn uitgevoerd door radiosymfonie-orkesten in Nederland, Denemarken, Polen en Duitsland, met dirigenten als David Porcelijn, Antoni Wit, Peter Hirsch, Peter Eötvös, Ingo Metzmacher, Renato Rivolta, en Ronald Zollman. Solisten als Isabelle van Keulen, Elzbieta Chojnacka, Krzysztof Bakowski, Marco Blaauw, en Frank Peters hebben haar werk uitgevoerd evenal het Kronos kwartet.

PLASMIDS

Chiel Meijering (Amsterdam 1954) componeert vooral voor kleine(re) bezettingen. Vaak hebben zijn werken (en hun titels) een provocerende lading die meer naar pop dan klassiek neigt – iets wat hem zowel binnen als buiten Nederland vermaard maakt.

Over zijn compositie 'I can't get no satisfaction' (1983), bijvoorbeeld, zegt Meijering dat hij erotiek, sensualiteit en zelfs obsceniteit basisvoorwaarden voor hoogwaardige

uitvoeringen van zijn muziek acht. Meijering ging na het doorlopen van de middelbare school naar het [Sweelinck Conservatorium](#) in zijn geboortestad, waar hij [compositie](#), [piano](#) en [slagwerk](#) ging studeren en bekwaamde zich als autodidact op de gitaar. Compositie had hij van [Ton de Leeuw](#). Vanaf ca. 1974 begon hij een aanzienlijke stroom werken af te leveren - in tegenstelling tot de meeste moderne componisten schrijft Meijering tientallen stukken per jaar.

Het voornaamste stijlkenmerk dat Meijering hanteert is dat er geen enkele stijl overheerst: de inhoud doet afwisselend denken aan popmuziek, [jazz](#), avant-garde, [klassieke muziek](#) en verscheidene soorten [wereldmuziek](#). Zijn stukken houdt hij kort van duur, omdat zijn filosofie is dat de concentratieboog van luisteraars volgens patronen van ongeveer 2 à 3 minuten verloopt. Een uitzondering is de drie uur durende opera *De laatste dagen van de mensheid* uit 1988, waarin ongeveer anderhalf uur muziek is verwerkt.

Tot zijn bekendste werken behoren *I like rats but I don't like Haydn*, voor [saxofoonkwartet](#), de Girlsss-collection voor het Mondriaanstrijkkwartet en met de Alzheimeropera brak hij in 2006 ook voor een groter theaterpubliek door.

A DAY IN MACONDO - NIEUW WERK

Lucas Wiegerink (Amsterdam 1985) behaalde zijn bachelor compositie aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag waar hij studeerde bij Martijn Padding, Diderik Wagenaar, Louis Andriessen en Roderik de Man. De masteropleiding compositie volgde hij aan het Conservatorium van Amsterdam bij Richard Ayres en Willem Jeths en aan de Manhattan School of Music in New York.

Lucas was prijswinnaar op onder meer het Prinses Christina Compositieconcours en het Henriëtte Bosmansconcours. Hij schreef composities voor het Nieuw Ensemble, het Nederlands Studenten Kamerorkest, de ereprijs, Electra en vele kamermuziekensembles.. In het seizoen 2014-2015 zal hij Composer in the Spotlight zijn in Muis Sacrum te Arnhem en zullen er stukken uitgevoerd worden door Orkest De Ereprijs, Ensemble Lunapark, klarinettist Lars Wouters van den Oudenweijer, meesterpianist Severin von Eckardstein en het Nederlands Kamerkoor. Naast zijn activiteiten als componist speelt Lucas piano, zingt hij in koren en is hij werkzaam als dirigent.

Z glebokosci spiewam.../Aus der Tiefe singe ich...

Tadeusz Wielecki is componist en contrabassist. Hij werd op 5 juli 1954 geboren in Warschau. Wielecki studeerde contrabas bij Alfred Wieczorek en Andrzej Mysinsky, compositie bij Wloimierz Kotonski op de Muziek Academie Frédéric Chopin in Warschau.

Hij ontving in 1986 de Witold Lutoslawski studiebeurs en vervolgde daarmee zijn studie bij Isang Yun in Berlijn en Klaus Huber in Freiburg. In 1992 was hij voorzitter van de Wereld Muziek Dagen georganiseerd onder auspiciën van de International Society of Contemporary Music in Warschau. Zijn Concerto á Rebours voor viool en orkest ontving een eervolle vermelding tijdens de International Composers Tribune van de UNESCO in 1999. Sinds 1999 is hij de directeur van het prestigieuze Warschauer Herfst Festival.

Wielecki is een van de meest intrigerende van de Poolse middelbare generatie componisten. Aan de ene kant is zijn werk hoogst emotioneel en expressief en aan de kant is zijn werkwijze zeer intellectueel. Veel van zijn werk vertoont dat intellectuele experiment en er is een grote invloed merkbaar van zijn ervaring als uitvoerend musicus, als solo contrabassist. Dit geldt ook voor het gebruik van de zogenaamde 'muzikale gebaren'. Tadeusz Wielecki zegt in het algemeen over zijn werk: "Het is mijn bedoeling een verbinding tot stand te brengen met de diepste, innerlijke lagen van de geest. Door de muziek worden we geconfronteerd met het oneindige, de transcendentie. Een muzikale, artistieke handeling ontstaat in de communicatie met een andere person, maar met God, het Absolute, als perspectief."

Z glebokosci spiewam.../Aus der Tiefe singe ich... werd onlangs weer op cd uitgebracht door de Poolse Radio, het Ministerie van Cultuur en ZKP de componistenbond, in een uitvoering door orkest de ereprijs, opgenomen in de Radio Studio 1 te Warschau.

COUNTRY BAND MARCH

Charles Edward Ives (1874). Als zoon van een muzikleraar en dirigent van de plaatselijke harmonie kreeg hij al vanaf zijn vijfde jaar muziekonderricht. Als jongen speelde hij de kleine trom in vaders harmonie.

Zijn vader experimenteerde graag met instrumentale klanken en het harmonieorkest was het ideale proefkonijn. Hij nam muzieklessen bij compositieleraar Horatio Parker en

componeerde onder zijn toezicht zijn enige conformistische werken uit zijn oeuvre.

Aan de pianosonate met de titel 'Concord, Massachusetts 1840-1860' voegde hij een geschrift toe 'Essays before a sonata' waarin hij opmerkt: "These prefatory essays were written by the composer for those who can't stand his music and the music for those who can't stand his essays; to those who can't stand both, the whole is respectfully dedicated"

Zijn muziek bevat veel oorspronkelijke elementen die men eerder bij avant-garde componisten als [Stravinsky](#) of [Bartók](#) zou verwachten. Veelal paste Ives vernieuwingen eerder toe dan zij of welke andere componist ook. [Bitonaliteit](#) en [polyritmiek](#), citaten uit andere composities, aanhalingen van kerkelijke gezangen kenmerken zijn werken. De miskende componist wordt nu beschouwd als een van de 'Amerikaanse originelen', iemand die op geheel eigen wijze, zonder dat hij dat van iemand geleerd had, de Amerikaanse geest en Amerikaanse volksmuziek in zijn werk tot uitdrukking deed komen. Overleden: 19 mei 1954 New York

de ereprijs organiseert haar activiteiten op een bijna organische manier. Concerten worden niet bedacht, ze ontstaan. Intensieve gesprekken met componisten leiden tot de concrete vraag om iets voor ons te componeren. Wij laten ze daarna vrij wat ze componeren. Willen ze tussentijds met het orkest werken, dat is geen probleem. Willen ze elke minuut bij alle repetities zijn, vanzelfsprekend. Het orkest wordt echt het instrument in de handen van de componist, waarbij het een voordeel is dat ze bijna allemaal nog leven.

de ereprijs is het enige professionele gezelschap voor hedendaagse muziek in het oosten van het land. Heel veel componisten hebben bij de ereprijs de eerste kans gekregen om hun muziek gespeeld te krijgen door een groter ensemble. De ereprijs vraagt altijd dat gecomponeerd wordt voor het hele orkest en gebruik te maken van alle instrumenten. De samenstelling van het orkest is al 35 jaar hetzelfde. Daarmee is de ereprijs zeer onderscheidend en uniek. Er is geen gezelschap in Nederland dat op deze wijze werkt.

Musis Sacrum Arnhem - ereprijs 5endertig - 26 november

Eindhoven - ereprijs 5endertig - 29 november

CHOCO – ArtEZ Theaterzaal Arnhem – choreografen en componisten – 9, 11 en 16 december

AARDLEK 21 december - ereprijs 5endertig

BUITENLAND - Er waren 2 educatieve optredens in Bochum en Hattingen.

orkest | de ereprijs

de ereprijs volume 9

RICHARD AYRES, ED BENNETT, JOE CUTLER, MARTIJN PADDING

Richard Ayres – no. 44 – Diaries

26 november 2010 - Doopsgezinde Kerk te Deventer

opname/recording: Bert van Dijk

supervision: Richard Ayres

Ed Bennett – ORGAN GRINDER met het Sauer-orgel - digitaal aangestuurd – digital mastered.

14 juni 2013 – Orgelpark Amsterdam met dank aan Johan Luijmes, Ad Wammes en Trevor Grahl

opname/recording: Bert van Dijk

supervision: Ed Bennett

Joe Cutler – Boogie Nights met de Busy Drone – draaiorgel/barrel organ

14 juni 2013 – Orgelpark Amsterdam met dank aan Johan Luijmes, Ad Wammes en Johan Weima

opname/recording: Bert van Dijk

supervision: Joe Cutler

Martijn Padding – First Harmonium Concerto

Solist: Dirk Luijmes

16 oktober 2009 – NH kerk te Voorst

opname/recording: Bert van Dijk

supervision: Martijn Padding

Boogie Nights commissioned by Orgelpark – director Johan Luijmes

Harmonium Concerto and no 44 commissioned by FPK

Organ Grinder on request of de ereprijs, digital mastering ? and assistance of Trevor Grahl

Organ book for Busy Drone – Ad Wammes and Johan Weima

orkest de ereprijs - jacqueline van brink, marije van den berg/flutes, hans witteman/clarinet, sabine laar, ans van dijk/saxes, sjoerd pauw/trumpet, jeroen van dijk/horn, wilbert zwier, peter de hoop/trombone, dineke griek/tuba, paul vos/guitar, herman lamers/bass guitar, aljosja buijs/piano, andré groen/percussion, wim boerman/conductor

DOCUMENTATIE en SITE – Alle concerten en projecten worden geregistreerd en de opnames gaan naar alle betrokkenen. Voor het compositie project worden ze op de site gezet en zijn daarmee toegankelijk voor docenten en leerlingen. Young

Composers Meeting staat op de site, evenals een serie opnames van eerdere concerten en cd's. Nieuwe cd: *de ereprijs VOLUME 9*.

leden: marije van den berg en jacqueline van brink (fluit) hans witteman (clarinet) ans van dijk en sabine laar (saxofoon) sjoerd pauw (trompet) jeroen van dijk (hoorn) peter de hoop en wilbert zwier (trombone) dineke griek (tuba) paul vos (elektrische gitaar) herman lamers (bas gitaar) aljosja buijs (piano) andré groen (slagwerk)

algehele en artistieke leiding: wim boerman

zakelijke leiding: michel bezem

boekhouding: angela kokkeler

opname technicus: bert van dijk

bestuur:, jan schut, rob bakker en frédéric de leeuw

OPDRACHTEN - Componisten die origineel specifiek werk voor de ereprijs schreven: Martijn Padding en Lucas Wiegerink. Opdracht YCM: Morgan Kraus